

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KATOWICACH**

Katowice, dnia 11.12.2013r.

RKT-61-13/13/MK

Decyzja nr RKT-44/2013

I. Stosownie do art. 28 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) w związku z art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przeciwko Gminie Krzanowice, w toku którego zostało uprawdopodobnione, że ww. przedsiębiorca stosuje praktyki, o których mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów polegające na zamieszczeniu w stosowanym przez tego przedsiębiorcę wzorcu „Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzenie ścieków”, postanowień o treści:

1. W § 14 ust. 2:

„Umowa może być rozwiązana:

a) przez każdą ze stron z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia bądź na mocy porozumienia stron,

b) przez Zakład za trzymiesięcznym wypowiedzeniem, ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez Odbiorcę” (czyli odbiorcę wody lub dostawcę ścieków – przyp. UOKiK),

oraz

w § 14 w ust. 4 wzorca ww. Umowy postanowienia o treści:

„W razie naruszenia przez Zakład lub Odbiorcę usług postanowień niniejszej umowy, strona może rozwiązać umowę z zachowaniem trzydziestodniowego okresu wypowiedzenia...”, co może być niezgodne z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t.j. Dz.U. z 2006r. Nr 123, poz. 858 ze zm.) i stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

2. W § 17 ust. 2 postanowienia, które zostało wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296 ze zm.) o treści: „Spory mogące powstać w związku ze stosowaniem niniejszej umowy strony poddają pod rozstrzygnięcie sądu właściwego dla siedziby Zakładu”, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

po złożeniu przez ww. przedsiębiorcę zobowiązania do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia zarzucanym naruszeniom,

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Gminę Krzanowice **obowiązek wykonania ww. zobowiązania** w drodze dokonania zmiany dotychczas stosowanego wzorca umowy zawierającego kwestionowane przez Prezesa Urzędu postanowienia w ten sposób, iż:

1. § 14 ust. 2 umowy przyjmuje brzmienie:

„Umowa może być rozwiązana:

- a) za porozumieniem stron,*
- b) za wypowiedzeniem dokonany przez Odbiorcę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia poprzez złożenie przez Odbiorcę pisemnego oświadczenia woli o rozwiązaniu umowy w siedzibie Zakładu lub przesłanie takiego oświadczenia listem poleconym,*
- c) za wypowiedzeniem dokonany przez Zakład z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia w przypadkach wskazanych w § 14 ust. 4 umowy”.*

2. § 14 ust. 4 przyjmuje brzmienie:

„Zakład może wypowiedzieć umowę w formie pisemnej z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia tylko z ważnych powodów. Za ważne powody, o których mowa powyżej, uważa się mające istotny wpływ na realizację umowy następujące sytuacje:

- 1) przyłącze wodociągowe lub przyłącze kanalizacyjne wykonano niezgodnie z przepisami prawa;*
- 2) odbiorca usług nie uiścił należności za pełne dwa okresy obrachunkowe, następujące po dniu otrzymania upomnienia w sprawie uregulowania zaległej opłaty*
- 3) jakość wprowadzanych ścieków nie spełnia, wymogów określonych w przepisach prawa lub stwierdzono celowe uszkodzenie albo pominięcie urządzenia pomiarowego,*
- 4) został stwierdzony nielegalny pobór wody lub nielegalne odprowadzenie ścieków, to jest bez zawarcia umowy, jak również przy celowo uszkodzonych albo pominiętych wodomierzach lub urządzeniach pomiarowych”.*

3. skreśla się § 17 ust. 2 w brzmieniu:

„Spory mogące powstać w związku ze stosowaniem niniejszej umowy strony poddają pod rozstrzygnięcie sądu właściwego dla siedziby Zakładu”,

w terminie pięciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 33 ust. 6 tej ustawy,

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

nakłada się na Gminę Krzanowice **obowiązek złożenia w terminie sześciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji sprawozdania o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania**, które powinno zawierać:

a) Informację na temat liczby nowych odbiorców - konsumentów, z którymi **w terminie pięciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji zawarto** umowy w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków w oparciu przesłany przez Gminę Krzanowice pismem z dnia 29.08.2013r. nowy wzorzec umowy, wraz z dowodami ich wysłania, a także z kopiami trzech przykładowych, obustronnie podpisanych umów, o ile takie umowy zostaną zawarte.

b) Informację na temat liczby dotychczas obowiązujących umów w zakresie dostawy wody i odprowadzania ścieków, zawartych w oparciu o wzorzec umowy, który był podstawą

wszczęcia niniejszego postępowania, z którymi **zawarto w terminie pięciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji** aneksy lub nowe umowy w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzanie ścieków, odpowiadające treści wzorca tej umowy przesłanego Prezesowi Urzędu przez Gminę Krzanowice pismem z dnia 29.08.2013r. wraz z dowodami ich wysłania oraz kopiami trzech przykładowych obustronnie podpisanych umów (aneksów), o ile takie umowy (aneksy) zostaną zawarte.

c) Informację na temat liczby odbiorców-konsumentów, z którymi łączą Gminę Krzanowice umowy w zakresie dostawy wody oraz odprowadzania ścieków, zawartych w oparciu o wzorzec umowy, który był podstawą wszczęcia niniejszego postępowania, z którymi **nie zawarto w terminie pięciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji** aneksów do umów dotychczas obowiązujących lub też nowych umów w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków odpowiadających treści wzorca tej umowy przesłanego Prezesowi Urzędu przez Gminę Krzanowice pismem z dnia 29.08.2013r. wraz z podaniem przyczyn nie aneksowania lub też nie zawarcia nowych umów z tymi odbiorcami.

UZASADNIENIE

Na skutek otrzymania od jednego z mieszkańców Gminy Krzanowice informacji dotyczącej warunków świadczenia przez zakład budżetowy do niej należący tj. Zakład Gospodarki Komunalnej w Krzanowicach usług dostawy wody oraz odprowadzania ścieków, w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zostało przeprowadzone postępowanie wyjaśniające w sprawie podejrzenia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (sygn. akt. RKT-400-39/12/MK).

Ponieważ przeprowadzone postępowanie wyjaśniające dało podstawy do przypuszczenia, że Gmina Krzanowice mogła naruszyć przepisy ww. ustawy, postanowieniem nr 1 z dnia 19.06.2013r. w imieniu Prezesa Urzędu wszczęto postępowanie w związku z podejrzeniem podejmowania przez ww. Gminę bezprawnych działań noszących znamiona praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na:

1. Zamieszczeniu we wzorcu „*Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzenie ścieków*” w § 14 ust. 2 postanowienia, o treści:

„*Umowa może być rozwiązana:*

a) *przez każdą ze stron z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia bądź na mocy porozumienia stron,*

b) *przez Zakład za trzymiesięcznym wypowiedzeniem, ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez Odbiorcę*” (czyli odbiorcę wody lub dostawcę ścieków – przyp. UOKiK),

oraz w § 14 w ust. 4 wzorca tej *Umowy* postanowienia:

„*W razie naruszenia przez Zakład lub Odbiorcę usług postanowień niniejszej umowy, strona może rozwiązać umowę z zachowaniem trzydziestodniowego okresu wypowiedzenia...*”,

co może być niezgodne z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków,

2. Stosowaniu we wzorcu „*Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzenie ścieków*” w § 17 ust. 2 postanowienia, które zostało wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego o treści: „*Spory mogące powstać w związku ze stosowaniem niniejszej umowy strony poddają pod rozstrzygnięcie sądu właściwego dla siedziby Zakładu*”.

Stosowanie ww. postanowień w ocenie Prezesa Urzędu może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Postanowieniem nr 2 z dnia 19.06.2013r. zaliczono w poczet dowodów niniejszego postępowania materiał dowodowy zebrany w postępowaniu wyjaśniającym w tej sprawie, w zakresie wskazanym w sentencji ww. postanowienia.

Pismem z dnia 08.07.2013r. będącym ustosunkowaniem się Gminy Krzanowice do wszczęcia niniejszego postępowania, przedsiębiorca przyznał, iż stosuje wzorce umów, które zawierają postanowienia zakwestionowane przez Prezesa Urzędu. Ponadto Gmina w ww. piśmie, zmodyfikowanym pismem z dnia 29.08.2013r. zobowiązała się do zmiany do dnia 31.12.2013r. stosowanego dotychczas wzorca umowy zawierającego kwestionowane przez Prezesa Urzędu w ten sposób, iż:

1. § 14 ust. 2 umowy przyjmuje brzmienie:

„Umowa może być rozwiązana:

a) za porozumieniem stron,

b) za wypowiedzeniem dokonany przez Odbiorcę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia poprzez złożenie przez Odbiorcę pisemnego oświadczenia woli o rozwiązaniu umowy w siedzibie Zakładu lub przesłanie takiego oświadczenia listem poleconym,

c) za wypowiedzeniem dokonany przez Zakład z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia w przypadkach wskazanych w § 14 ust. 4 umowy”.

2. § 14 ust. 4 przyjmuje brzmienie:

„Zakład może wypowiedzieć umowę w formie pisemnej z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia tylko z ważnych powodów. Za ważne powody, o których mowa powyżej, uważa się mające istotny wpływ na realizację umowy następujące sytuacje:

1) przyłącze wodociągowe lub przyłącze kanalizacyjne wykonano niezgodnie z przepisami prawa;

2) odbiorca usług nie uiścił należności za pełne dwa okresy obrachunkowe, następujące po dniu otrzymania upomnienia w sprawie uregulowania zaległej opłaty

3) jakość wprowadzanych ścieków nie spełnia, wymogów określonych w przepisach prawa lub stwierdzono celowe uszkodzenie albo pominięcie urządzenia pomiarowego,

4) został stwierdzony nielegalny pobór wody lub nielegalne odprowadzenie ścieków, to jest bez zawarcia umowy, jak również przy celowo uszkodzonych albo pominiętych wodomierzach lub urządzeniach pomiarowych”.

3. skreśla się § 17 ust. 2 w brzmieniu:

„Spory mogące powstać w związku ze stosowaniem niniejszej umowy strony poddają pod rozstrzygnięcie sądu właściwego dla siedziby Zakładu”.

Zawiadomieniem z dnia 21.11.2013r. przedsiębiorca został powiadomiony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w niniejszej sprawie. W wyznaczonym terminie nie skorzystał z prawa do zapoznania się z materiałem dowodowym zebrany w aktach sprawy.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje

Gmina Krzanowice jest jednostką samorządu terytorialnego działającą na podstawie przepisów ustawy z dnia 08.03.1990r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz.U. z 2013r. poz. 594 ze zm.). Zgodnie z art. 7 ust.1 pkt 3 ww. ustawy do zadań własnych gminy należy m.in. zaopatrzenie w wodę oraz usuwanie ścieków. Gmina realizuje to zadanie własne przy pomocy Zakładu Gospodarki Komunalnej w Krzanowicach, który jest jej zakładem budżetowym.

Realizując to zadanie Gmina zawiera z odbiorcami – konsumentami umowy w oparciu o wzorzec: *„Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzenie ścieków”.*

We wzorcu ww. umowy, który był podstawą wszczęcia niniejszego postępowania (dowód: karty od nr 56 do nr 59), zawarto następujące postanowienia:

1. W § 14 ust. 2 postanowienie, o treści:

„Umowa może być rozwiązana:

a) przez każdą ze stron z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia bądź na mocy porozumienia stron,

b) przez Zakład za trzymiesięcznym wypowiedzeniem, ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez Odbiorcę” (czyli odbiorcę wody lub dostawcę ścieków – przyp. UOKiK),

oraz w § 14 w ust. 4 wzorca tej Umowy postanowienia:

„W razie naruszenia przez Zakład lub Odbiorcę usług postanowień niniejszej umowy, strona może rozwiązać umowę z zachowaniem trzydziestodniowego okresu wypowiedzenia...”

2. W § 17 ust. 2 postanowienie, o treści: „Spory mogące powstać w związku ze stosowaniem niniejszej umowy strony poddają pod rozstrzygnięcie sądu właściwego dla siedziby Zakładu”.

W toku postępowania Gmina Krzanowice przyznała, że stosuje wzorzec umowy, który zawiera postanowienia zakwestionowane przez Prezesa Urzędu. Przedsiębiorca ten w piśmie z dnia 08.07.2013r. (dowód: karty od nr 154 do nr 160) zmodyfikowanym pismem z dnia 29.08.2013r. (dowód karty od nr 164 do nr 166) zobowiązał się do zmiany stosowanego dotychczas wzorca umowy zawierającego kwestionowane przez Prezesa Urzędu postanowienia oraz do stosowania wzorca nie zawierającego kwestionowanych postanowień. Do pisma z dnia 29.08.2013r. Gmina dołączyła zaproponowany przez nią, zmieniony wzorzec „Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków” (dowód: karty od nr 165 do nr 166).

Prezes Urzędu zważył, co następuje

Ad I. Interes publicznoprawny

Podstawą do rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest uprzednie wykazanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie mógł zostać naruszony interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło pozwala na realizację celu tej ustawy, wskazanego w art. 1 ust. 1, którym jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.

W ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów brak jest definicji ustawowej, co należy rozumieć poprzez interes publicznoprawny. Jednakże na tle dotychczasowego orzecznictwa antymonopolowego, wykształconego co prawda w czasie obowiązywania poprzedniej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ale zachowującego swoją aktualność również obecnie, utrwalił się pogląd, iż naruszenie interesu publicznoprawnego ma miejsce wówczas, gdy działaniami, będącymi przedmiotem postępowania, zagrożony jest interes ogólnospołeczny, co może mieć miejsce m.in. wówczas, gdy skutkiem określonych sprzecznych z przepisami ustawy działań, dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku (E.Modzelewska-Wachal. *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Wyd. Twigger. Warszawa 2002r.*) tj. np. konsumentów.

W okolicznościach niniejszej sprawy oznacza to, iż warunkiem niezbędnym do oceny, czy działania Gminy Krzanowice mogły naruszyć przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jest wykazanie, iż mogły naruszyć interes publicznoprawny.

Zdaniem Prezesa Urzędu stosowanie przez Gminę Krzanowice przy zawieraniu umów z konsumentami wzorca umowy zawierającego wskazane w sentencji niniejszej decyzji postanowienia świadczy o tym, iż rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy korzystają lub będą korzystać z usług dostawy wody i usuwania ścieków świadczonych przez jej zakład budżetowy. Tym samym w sprawie tej mogło dojść do naruszenia interesu nieograniczonej liczby aktualnych i potencjalnych klientów Gminy Krzanowice będących konsumentami. Oznacza to, iż sprawa ta dotyczy zbiorowego interesu konsumentów, czyli, iż jest prowadzona w interesie publicznoprawnym. Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie wszczęcie przez Prezesa Urzędu przeciwko Gminie Krzanowice postępowania w sprawie naruszenia zbiorowego interesu konsumentów w zakresie wskazanym w sentencji niniejszej decyzji.

Status przedsiębiorcy

Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez przedsiębiorcę rozumie się m.in. przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, a także zgodnie z art. 4 pkt 1a ww. ustawy m.in. osobę prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

W myśl art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990r. samorządzie gminnym, gmina posiada osobowość prawną i działa przez swoje organy.

Z kolei zgodnie z art. 7 ustawy o samorządzie gminnym do zadań własnych gminy należy m.in. zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej w tym m.in. w zakresie wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych (art. 7 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy).

W rozpatrywanej sprawie działalność o charakterze użyteczności publicznej polegająca na zaspokajaniu zbiorowych potrzeb wspólnoty w zakresie dostawy wody i odprowadzania ścieków, Gmina Krzanowice powierzyła zakładowi budżetowemu tj. Zakładowi Gospodarki Komunalnej.

Jak wskazano to powyżej przez przedsiębiorcę zgodnie z art. 4 pkt 1a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów rozumie się m.in. jednostkę organizacyjną świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, której ustawa przyznaje zdolność prawną. Stąd też „... *Za odrębnych przedsiębiorców nie mogą być zatem obecnie uznane np. zakłady budżetowe, a ich praktyki obciążają osoby prawne, w skład których te zakłady wchodzi*”¹. Powyższe oznacza, że w zakresie działań podejmowanych przez Zakład, który nie ma osobowości prawnej i któremu ustawa nie przyznała zdolności prawnej, podmiotem, przeciwko któremu Prezes Urzędu może prowadzić postępowanie jest Gmina Krzanowice, jako jednostka samorządu terytorialnego posiadająca osobowość prawną.

Konsekwencją powyższego jest możliwość zastosowania ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów do oceny działalności publicznej Gminy Krzanowice w zakresie zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, o ile działalność ta może wywołać lub wywołuje skutki np. praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W związku z powyższym działania Gminy Krzanowice mogą podlegać ocenie w świetle przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

¹ G. Materna [w:] T. Skoczny [red.], Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2009, s. 124.

Naruszenie zbiorowego interesu konsumentów

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów „zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów”, przez które to stosownie zgodnie z definicją zawartą w art. 24 ust. 2 tej ustawy rozumie się godzące w zbiorowe interesy konsumentów bezprawne działanie przedsiębiorcy w tym w szczególności zachowania przykładowo wymienione w art. 24 ust. 2 pkt. 1 – 3 ww. ustawy.

Porządek prawny, którego naruszenie może wypełniać dyspozycję art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, obejmuje normy prawa powszechnie obowiązującego, a także nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów². Same przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie regulują konstrukcji bezprawności działań przedsiębiorcy. Art. 24 tej ustawy nie ma samodzielnego znaczenia prawnego, lecz powinien być interpretowany oraz stosowany w określonym kontekście normatywnym. W związku z tym, w celu konkretyzacji przesłanki bezprawności należy sięgnąć do przepisów powszechnie obowiązującego prawa. Na ich podstawie możliwe jest dokonanie oceny działań przedsiębiorcy w aspekcie ich zgodności z prawem³.

Podkreślenia wymaga także, że bezprawność jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga zatem kwestia, czy zachowanie przedsiębiorcy było zgodne, czy też niezgodne z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. O bezprawności działania decyduje całokształt okoliczności konkretnego stanu faktycznego⁴. Dla stwierdzenia bezprawności działania przedsiębiorcy bez znaczenia pozostaje ponadto strona podmiotowa czynu, a zatem wina sprawcy (w znaczeniu subiektywnym, oznaczającym wadliwość procesu decyzyjnego sprawcy) i stopień tej winy (umyślność bądź nieumyślność), a także świadomość istnienia naruszonych norm prawnych.

Ad 1

Pierwsza z praktyk podlegających ocenie w toku niniejszego postępowania, polega na zamieszeniu w § 14 ust. 2 „Umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzenie ścieków” postanowienia o treści:

„Umowa może być rozwiązana:

a) przez każdą ze stron z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia bądź na mocy porozumienia stron,

b) przez Zakład za trzymiesięcznym wypowiedzeniem, ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez Odbiorcę” (czyli odbiorcę wody lub dostawcę ścieków – przyp. UOKiK),

oraz w § 14 w ust. 4 wzorca ww. Umowy postanowienia o treści:

„W razie naruszenia przez Zakład lub Odbiorcę usług postanowień niniejszej umowy, strona może rozwiązać umowę z zachowaniem trzydziestodniowego okresu wypowiedzenia...”.

W ocenie Prezesa Urzędu powyżej wskazane postanowienia umowne dotyczące warunków wypowiedzenia umowy mogą zostać uznane za bezprawne w świetle aktualnie obowiązujących regulacji prawnych.

Analizując przesłankę bezprawności kwestionowanego zachowania Gminy należy wskazać, iż zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków

² Wyrok SOKiK z dnia 13 listopada 2007 r. (sygn. akt XVII AmA 45/07).

³ Por. wyrok SOKiK z dnia 23 czerwca 2006 r. (sygn. akt XVIII AmA 32/05).

⁴ Wyrok SN z dnia 8 maja 2002 r. (sygn. akt I PKN 267/2001).

odbywa się na podstawie pisemnej umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług. Zgodnie z art. 8 ust. 1 ww. ustawy, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może odciąć dostawę wody lub zamknąć przyłącze kanalizacyjne, jeżeli:

- 1) przyłącze wodociągowe lub kanalizacyjne wykonano niezgodnie z przepisami prawa;
- 2) odbiorca usług nie uiszczył należności za pełne dwa okresy obrachunkowe, następujące po dniu otrzymania upomnienia w sprawie uregulowania zaległej opłaty;
- 3) jakość wprowadzanych ścieków nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawa lub stwierdzono celowe uszkodzenie albo pominięcie urządzenia pomiarowego;
- 4) został stwierdzony nielegalny pobór wody, to jest bez zawarcia umowy, jak również przy celowo uszkodzonych albo pominiętych wodomierzach lub urządzeniach pomiarowych.

Formułując powyższy przepis ustawodawca nie posłużył się terminem „w szczególności” lub podobnym. Oznacza to, że ww. katalog ma charakter zamknięty. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne nie może zaprzestać świadczenia usług na rzecz odbiorców w innych przypadkach niż określone w ww. ustawie. Skoro tylko w wymienionych enumeratywnie przypadkach przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może odciąć wodę lub zamknąć przyłącze kanalizacyjne, to też tylko w tych samych przypadkach można umowę wypowiedzieć. Przyczyny wypowiedzenia umowy przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne są więc enumeratywnie wyliczone⁵. Rozwiązanie umowy oznacza praktycznie zaprzestanie świadczenia usługi dostarczania wody lub odprowadzania ścieków.

Dlatego też w ocenie Prezesa Urzędu brzmienie postanowienia umownego, zgodnie z którym umowa może być rozwiązana *za wypowiedzeniem przez każdą ze stron* (a więc także przez Gminę), *przez Zakład za trzymiesięcznym wypowiedzeniem, ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez Odbiorcę*” bądź *w razie naruszenia przez Zakład (...) postanowień niniejszej umowy, strona może rozwiązać umowę z zachowaniem trzydziestodniowego okresu wypowiedzenia* (co skutkuje odcięciem dostawy wody i zamknięciem przyłącza kanalizacyjnego), nie znajduje odzwierciedlenia w brzmieniu art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę. Zdarzenia przewidziane w tym przepisie, które mogą skutkować rozwiązaniem umowy obejmują bowiem ściśle określone sytuacje, w których może nastąpić odcięcie dostawy wody lub zamknięcie przyłącza kanalizacyjnego i nie odnoszą się w sposób ogólny do naruszenia postanowień umowy przez odbiorcę. Oznacza to, że kwestionowane postanowienie umowne może powodować możliwość przekroczenia przez Gminę jej ustawowych kompetencji jako dostawcy usług wodociągowych i kanalizacyjnych w zakresie możliwości wstrzymania świadczenia usług. Postanowienie to przewiduje bowiem możliwość podjęcia działań powodujących odcięcie dostaw wody lub zamknięcie przyłącza kanalizacyjnego w sytuacjach rozwiązania umowy przez Gminę:

- za 3-miesięcznym wypowiedzeniem,
 - za 3-miesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez odbiorcę usług,
 - w przypadku naruszenia przez odbiorcę usług postanowień niniejszej umowy, z zachowaniem trzydziestodniowego okresu wypowiedzenia,
- które nie zostały objęte art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę.

Powyżej wskazane sytuacje i przesłanki mogące powodować rozwiązanie umowy, zostały określone przez Gminę w sposób dużo szerszy niż okoliczności wymienione w sposób enumeratywny w art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i odprowadzanie ścieków, gdyż przyznają jej prawo do rozwiązania umowy za wypowiedzeniem w każdym czasie oraz przewidują sankcje w postaci rozwiązania umowy za inne zachowania – bliżej nie określone niż wskazane w art. 8 ust. 1 ww. ustawy. Stwarza to ryzyko daleko idącej uznaniowości zachowania Gminy, która ma swobodę w zakresie interpretacji tego pojęcia.

⁵ Bartosz Rakoczy: *Charakterystyka umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, Radca prawny, 4/2005.

Stąd też w ocenie Prezesa Urzędu powyżej wskazane uregulowania zawarte we wzorcu umowy stosowanym przez Gminę Krzanowice mogą być uznane za niezgodne z art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków i tym samym mogą świadczyć o stosowaniu bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów o jakich mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Mając powyższe na uwadze należy uznać, iż Prezes Urzędu uprawdopodobnił, iż Gmina Krzanowice stosuje wzorzec umowy zawierający postanowienia mogące być niezgodne z przepisami ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków i tym samym, iż może stosować praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o jakiej mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ad 2

Drugą z praktyk ocenianych w niniejszej sprawie jest zamieszczenie w § 17 ust. 2 stosowanego przez Gminę Krzanowice wzorca umownego postanowienia: „*Spory mogące powstać w związku ze stosowaniem niniejszej umowy strony poddają pod rozstrzygnięcie sądu właściwego dla siedziby Zakładu*”.

W ocenie Prezesa Urzędu powyżej wskazane postanowienie umowne dotyczące sądu właściwego do rozpatrzenia sporu pomiędzy stronami umowy, również może być uznane za bezprawne w świetle aktualnie obowiązujących regulacji prawnych.

Jak wspomniano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów definiuje praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, jako godzące w nie bezprawne zachowanie przedsiębiorcy, czyli naruszenie przepisów powszechnie obowiązującego prawa. Jednocześnie artykuł ten zawiera przykładowe wyliczenie zachowań przedsiębiorców uważanych za naruszające zbiorowe interesów konsumentów. Jednym z takich zachowań jest zgodnie z art. 24 ust. 2 pkt 1 stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ k.p.c.

Oznacza to, iż przesłanka bezprawności działań przedsiębiorcy zostaje spełniona nie tylko w przypadku naruszenia przepisów powszechnie obowiązującego prawa, ale również jeśli przedsiębiorca w stosowanych przez siebie wzorcach umów stosuje postanowienia wpisane do ww. Rejestru.

Należy wskazać, iż SOKiK w wyroku z dnia 25 marca 2004 r. (sygn. akt XVII Ama 51/03), stwierdził, iż w oparciu o art. 24 ust. 2 można sformułować samoistną przesłankę bezprawności, jeżeli ustali się, że przedsiębiorca stosował postanowienia wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. A zatem wykazanie, że przedsiębiorca wprowadził do obrotu wzorzec umowy zawierający postanowienia o treści już wpisanej do Rejestru klauzul uznanych za niedozwolone, stanowi wystarczającą przesłankę do uznania bezprawności działania tego przedsiębiorcy. Należy bowiem podnieść, iż stosowanie postanowienia, które po uznaniu go przez SOKiK za niedozwolone zostało wpisane do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych, jest prawnie zakazane.

Ponadto należy podnieść, iż prawomocny wyrok tego Sądu, wydany po przeprowadzeniu kontroli abstrakcyjnej wzorca umowy, wskazujący treść postanowień wzorca umowy uznanych za niedozwolone i zakazujący ich wykorzystywania, ma od chwili wpisania ich do Rejestru klauzul niedozwolonych skutek wobec osób trzecich (art. 479⁴³ k.p.c.). Przepis tego artykułu rozszerza zatem prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na osoby trzecie. „*Artykuł ten dotyczy rozszerzonej prawomocności materialnoprawnej w znaczeniu podmiotowym. Chodzi o grupę przypadków takiej prawomocności, w których wyrok z powodu szczególnego charakteru przedmiotu procesu ma powagę rzeczy osądzonej dla wszystkich i przeciwko wszystkim. Przepis bowiem*

wyraźnie stanowi, iż wyrok ma skutek wobec osób trzecich, od chwili wpisania uznanego za niedozwolone postanowienia wzorca umowy do rejestru, wywołuje więc skutek erga omnes”⁶. Należy również wskazać, iż przepis art. 479⁴³ k.p.c. stanowiąc, iż wyrok ma skutek wobec osób trzecich, nie ogranicza w żaden sposób kategorii tych podmiotów. Wyrok ma skutek wobec wszystkich, tzn. zarówno wobec przedsiębiorcy, który klauzulę wprowadził do swoich wzorców umów, jak i do każdego innego przedsiębiorcy, stosującego własne warunki umów. Należy zatem przyjąć, że wyrok SOKiK od chwili wpisania klauzuli do Rejestru prowadzonego przez Prezesa Urzędu wywiera skutek względem wszystkich uczestników obrotu, co oznacza, że żaden z podmiotów uczestniczących w obrocie prawnym nie może posługiwać się przedmiotowym postanowieniem. Ponadto należy wskazać, iż w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r., sygn. akt. III SZP 3/06 Sąd Najwyższy jednoznacznie wskazał, iż „stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów”. Tym samym Sąd Najwyższy jednoznacznie przesądził, iż stosowanie klauzuli tożsamej z klauzulą wpisaną do rejestru niedozwolonych postanowień umownych, przez innego przedsiębiorcę, który nie był stroną lub uczestnikiem postępowania zakończonego wpisaniem danej klauzuli do Rejestru, stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

Należy również wskazać, iż wynikająca z art. 479⁴⁵ § 3 k.p.c. jawność Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone oznacza, że od chwili wpisania do niego określonego postanowienia zakazane jest stosowanie tożsamych postanowień w obrocie konsumenckim i nikt nie może zasłaniać się nieznaną dokonanych wpisów. Rejestr postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone jest prowadzony przez Prezesa Urzędu. Rejestr ten jest powszechnie dostępny w wersji elektronicznej na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pod adresem: www.uokik.gov.pl.

Powyższe uzasadnia stwierdzenie, iż przedsiębiorcy są z mocy prawa zobowiązani do powstrzymania się od stosowania ww. postanowień, które można uznać za tożsame z postanowieniami wpisanymi do Rejestru.

Konieczne jest przy tym podkreślenie, iż dla uznania, że klauzula wpisana do Rejestru i klauzula z nią porównywana – stosowana przez danego przedsiębiorcę są tożsame w treści, nie jest konieczna dokładna literalna identyczność tych postanowień. Rozbieżność użytych wyrażeń, zmiana szyku zdania, czy zastosowanie synonimów nie eliminuje bowiem abuzywnego charakteru ocenianego postanowienia. By zaistniała możliwość uznania dwóch postanowień za tożsame wystarczy, by hipoteza postanowienia kwestionowanego w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów mieściła się w hipotezie klauzuli wpisanej do Rejestru. Jak bowiem stwierdził w uzasadnieniu do powyższej uchwały Sąd Najwyższy „(..) praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów art. 23a u.ok.ik. (obecnie art. 24 - przyp. Urzędu) obejmuje również przypadki wprowadzania jedynie zmian kosmetycznych polegających na przestawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej, co wpisana do rejestru (..). Przyjęta powyżej rozszerzająca wykładnia art. 23a u.ok.ik. znajduje również uzasadnienie w dyrektywach 93/13 oraz 98/27 a także orzecznictwie ETS dotyczącym zasady efektywności (..)”. Podobnie w jednym ze swoich wyroków SOKiK stwierdził, iż „Nie jest konieczna literalna zgodność porównywalnych klauzul. Głównym czynnikiem przesądzającym powinien być, zdaniem Sądu, zamiar, cel jakiemu ma służyć kwestionowana klauzula. Jeśli jest on zgodny z celem utworzenia klauzuli uznanej za niedozwoloną, można uznać, iż obie są

⁶ por. H. Ciepła, [w:] K. Piasecki [red.], Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom II, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2001, s. 249).

tożsame”⁷.

Przedmiotem oceny w niniejszej sprawie był zapis zawarty w § 17 ust. 2 stosowanego przez Gminę Krzanowice wzorca umownego zawierającego następujące postanowienie: „Spory mogące powstać w związku ze stosowaniem niniejszej umowy strony poddają pod rozstrzygnięcie sądu właściwego dla siedziby Zakładu”.

W ocenie Prezesa Urzędu powyższe postanowienie umowne może być uznane za tożsame z klauzulą wpisaną do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod numerem 41 (wyrok SOKiK z dnia 31 stycznia 2003r. - sygn. akt XVII Amc 31/02) - „Wszelkie spory wynikłe na tle zawartej umowy podlegają wyłączności sądu powszechnego dla siedziby firmy przyjmującej zamówienie”.

Wprowadzenie do wzorca umownego postanowienia, iż spory, mogące wyniknąć na tle realizacji umowy będą rozstrzygane przez sąd właściwy dla siedziby Zleceniobiorcy, powoduje dla konsumenta jako pozwanego utrudnienia czasowe oraz dodatkowe obciążenia finansowe w procesie, związane z przejazdami do sądu siedziby przedsiębiorcy, podczas gdy przy braku zakwestionowanego rozwiązania proces mógłby toczyć się zgodnie z art. 27 §1⁸ K.p.c. w sądzie miejsca zamieszkania konsumenta.

W związku z powyższym pomimo pewnych różnic w sformułowaniu ich treści, można przyjąć, iż stosowane przez Gminę we wzorcu umowy postanowienie umowne, może być uznane za tożsame z ww. klauzulą wpisaną do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod numerem 41.

Mając powyższe na uwadze Prezes Urzędu uprawdopodobnił, iż Gmina Krzanowice stosuje postanowienie mogące zostać uznane za tożsame z klauzulą wpisaną do Rejestru, o którym mowa w art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Oznacza to, iż można uznać, że działania ww. Gminy mogą mieć charakter bezprawny, a tym samym, że może ona stosować praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o jakiej mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zobowiązanie przedsiębiorcy do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia naruszeniom art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, warunkiem wydania wskazanej w tym przepisie decyzji, jest – oprócz uprawdopodobnienia naruszenia zakazu, o jakim mowa w art. 24 tej ustawy – zobowiązanie się przez przedsiębiorcę do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom. W ocenie Prezesa Urzędu w rozpoznawanej sprawie warunek powyższy został spełniony.

W toku przeprowadzonego postępowania Gmina Krzanowice przedstawiła w piśmie z dnia 08.07.2013r. zmodyfikowanym pismem z dnia 29.08.2013r. propozycję zmiany treści wzorca umowy dotyczącej dostawy wody i usuwania ścieków o tytule: „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”. Analiza przedstawionych zmian w umowie w ocenie Prezesa Urzędu świadczy o tym, iż zmieniony wzorzec ww. umowy przesłany ostatecznie jako załącznik do pisma z dnia 29.08.2013r., nie zawiera postanowień, które były podstawą postawionych przedsiębiorcy zarzutów. Jednocześnie Gmina Krzanowice zobowiązała się stosować ww. wzorzec w obrocie konsumenckim.

⁷ wyrok SOKiK z dnia 25 maja 2005 r. sygn. akt XVII Ama 46/04.

⁸ Art. 27 § 1 K.p.c. stanowi: Powództwo wytacza się przed sąd pierwszej instancji, w którego okręgu pozwany ma miejsce zamieszkania.

Prezes Urzędu nie ma wątpliwości, iż działania objęte złożonym przez Gminę Krzanowice zobowiązaniem zmierzają do zapobieżenia naruszeniom art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w odniesieniu do wszystkich postawionych w niniejszej sprawie zarzutów. Realizacja działań, do których Gmina zobowiązała się w trakcie postępowania, doprowadzi do pełnego wyeliminowania z obrotu gospodarczego zarzuczanych temu przedsiębiorcy naruszeń. W związku z powyższym Prezes Urzędu za w pełni zasadne uznał skorzystanie z instrumentu przewidzianego w art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i nałożenie na Gminę Krzanowice obowiązku wykonania złożonego przez tego przedsiębiorcę w toku niniejszego postępowania zobowiązania. **Termin wykonania tego zobowiązania określono – zgodnie z art. 28 ust. 2 ww. ustawy – na pięć miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.** Tak określony termin nie powinien spowodować zbyt dużego wysiłku organizacyjnego dla przedsiębiorcy ani wpłynąć negatywnie na jego funkcjonowanie. Określenie takiego terminu nie powinno skutkować więc obniżeniem jakości usług świadczonych na rzecz konsumentów przez Gminę.

Prezes Urzędu uznał, iż skoro Gmina Krzanowice przejawiała inicjatywę mającą na celu eliminację działań powodujących naruszenie prawa, celowa i uzasadniona jest akceptacja jego propozycji, z której wynika zamiar stosowania przy zawieraniu umów z konsumentami nowego wzorca umownego oraz aneksowania umów dotychczas obowiązujących, w celu wyeliminowania z ich treści kwestionowanych w niniejszym postępowaniu przez Prezesa Urzędu postanowień umownych.

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.

Ad II. Zgodnie z art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, w decyzji, o której mowa w art. 28 ust. 1, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań. Samo zobowiązanie przedsiębiorcy do wykonania bądź zaniechania określonych działań nie będzie mieć praktycznego znaczenia bez jednoczesnego nałożenia ww. obowiązku. Wykonanie zobowiązań musi podlegać sprawdzeniu przez Prezesa Urzędu⁹.

W związku z powyższym nakłada się na Gminę Krzanowice obowiązek **złożenia w terminie sześciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji** sprawozdania o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania, które powinno zawierać:

- a) Informację na temat liczby nowych odbiorców - konsumentów, z którymi **w terminie pięciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji zawarto** umowy w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków w oparciu przesłany przez Gminę Krzanowice pismem z dnia 29.08.2013r. nowy wzorec umowy, wraz z dowodami ich wysłania, a także z kopiami trzech przykładowych, obustronnie podpisanych umów, o ile takie umowy zostaną zawarte.
- b) Informację na temat liczby dotychczas obowiązujących umów w zakresie dostawy wody i odprowadzania ścieków, zawartych w oparciu o wzorec umowy, który był podstawą wszczęcia niniejszego postępowania, z którymi **zawarto w terminie pięciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji** aneksy lub nowe umowy w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków, odpowiadające treści wzorca tej umowy przesłanego Prezesowi Urzędu przez Gminę Krzanowice pismem z dnia 29.08.2013r. wraz z dowodami ich wysłania oraz kopiami trzech przykładowych obustronnie podpisanych umów (aneksów), o ile takie umowy (aneksy) zostaną zawarte.

⁹ K. Kohutek, M. Sieradzka: Komentarz do art. 28 ustawy z dnia 16.02.2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, [w:] K. Kohutek, M. Sieradzka, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, LEX, 2008.

c) Informację na temat liczby odbiorców-konsumentów, z którymi łączy Gminę Krzanowice umowy w zakresie dostawy wody oraz odprowadzania ścieków, zawartych w oparciu o wzorzec umowy, który był podstawą wszczęcia niniejszego postępowania, z którymi **nie zawarto w terminie pięciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji** aneksów do umów dotychczas obowiązujących lub też nowych umów w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków odpowiadających treści wzorca tej umowy przesłanego Prezesowi Urzędu przez Gminę Krzanowice pismem z dnia 29.08.2013r. wraz z podaniem przyczyn nie aneksowania lub też nie zawarcia nowych umów z tymi odbiorcami.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c., od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

Maciej Fragsztajn
Dyrektor Delegatury